ο πι ς.

μεγαλόπολις. Ζαλίωσαι [ὑποπίωσαι. Σεά λιμὴν Ἀθήνησιν] Ζαρά, ἢ ἵλοι σαρά, ὡς ἵνιοι· ἢ ἧ
ἐνδύμαλι· ἐπενδύνιο μελ' ἱοῦ χιλίωνας ὥσπερ ἐφαπλίδας. [Ζεύλα, ἰοὺ, οἶνον οἱ Θρᾷκες. ἐνδυμάτι ὅ ζωὸν
Ζείδωρον, ἢ πλήρους τὸ ζῆν, δωρημένη. [Ζειρά, ζώμης ἐστὶν εἶδος] Ζειραί, χιλίωνες ἀνακεκο- ζώνης. Ἡσύχ.
λαμμένοι ἢ ἀνακόλοι· [Ξενοφῶν· καὶ ζειρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' ὃ θέλει
χλαμύδας. Ζειρός, ἐνδύματος εἶδος] Ζεῦσαι θυμῷ, ἐξάψαι τῇ ψυχῇ. [Φρύνιχος ἢ λέξις· δημώ-
-νει δὲ ἡ τάξιν. Ζευγήσιον, ὃ θέλει ὁ ζυγίτης. Τρεῖς δὲ ἵππους Ἀθήνησιν ἦσαν. ἧ
Πεντακοσιομέδιμνοι· ἱππεῖς, οἱ ἱππάδα θελόντες· καὶ τὸ θηλικόν. οἱ μὲν πλουσιώτατοι, πεντα-
-κοσιομέδιμνοι ἐκαλοῦντο. Ζεύγλη, ζυγός. Ζεῦγμα, ὃ τὸ φοινίον· ἀλλ' ἡ ἐζευγμένη χέδλα
τοῦ πολεμίου ἢ θαλάττη· καὶ Θουκυδίδης Ξ. τὸ ζεῦγμα τῶν λιμένων. Ζεῦγος, τὸ ἐκ δυοῖν ἵππων *ὃ
ζευγνυμένων· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Σοφοκλῆς θέβριππον ζεῦγος εἶπε· καὶ Ἀριστόλοχος.
ζεῦγος ἑβρίππων· ὥστε κἂν ἐκ δυοῖν κἂν ἐκ πέντε ᾖ, ζεῦγος αὐτὸ καλοῦσιν.] Ζεῦγος
ἡμιονικὸν ἢ βοϊκὸν ζεύξαντες τὴν λεγομένην κληῖδα, ἥ ἐστιν ὁμοία διόδῳ, τὴν τῆς νύμφης
μέθοδον ποιοῦνται· παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἑστίας, ἐπὶ τὴν ἁμαξαν ἀγοῦσιν
εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος, ἔσπερας ἱκανῆς· καθηνται δὲ ἰδοὺ ἐπὶ τῆς ἁμάξης, μέση μὲν ἡ νύμφη·
ἑκατέρου δὲ ἵζει ὁ νυμφίος καὶ πάροχος· ἕλος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ συγγενὴς ὁ μάλιστα ἱμειρόμενος
καὶ ἀγαπώμενος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἅμαξα ὄχημα ἐλήλυθε, ὁ ἐκ ἰδίης παρασχόμενος, πάροχος ἡ
κλήθη· καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κἂν πεζοὶ μεταβαίνωσι κώμην, ὁ ἴδιος συμπαρὼν ἡ
πάροχος λέγεται. Ζῶξις, ἀρτοπώλης· καλὰ ἢ Σοκράτης χρόνον ζωγράφος. Ζευξίλεως,
ὑποζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί. Ζεὺς κλήδιος, ὃν καὶ ἐν τοῖς ἰαμβείοις ἰδηνοῦτο, ὡς πλουτοδότην.
Ζηλοτυπία, ζῆλος ἐξ ὑποψίας τοῦ ἄρρενος καὶ τῆς οἰκείας γυναικός, εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπονοια.
Ζέφυρος, λίψ. ἄνεμος. Ζῆ ἀντὶ τοῦ ζῆτει. Εὐριπίδης. Ζηλοτυπεῖν, Αἰσχίνης, ἀντὶ τοῦ μισεῖν. Ζηλεῖν μὴ
τὸ μακαρίζειν. Ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ εἰς ἄπεχθειαν ἐληλυθέναι. Ζηλεῖ, μισεῖ. Ζηλῶ μακαρίζω. Ζηλωτός,
μακάριος, ἐπαινετός. Ζητητὴς, ἀρχὴ εἰς Ἀθήνησιν ἣ καλὰ καιροῦ καθισαμένη, ἐν ᾗ τὰς ἀδικουμένας
δεῖ τὴν δημοσίαν ζητεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. [Ζημίαν λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ζημιω-
θῆναι· οὕτω Σοφοκλῆς. Ζήσει, ἀντὶ τοῦ ζήσεται] Ζητηταί, ἀρχὴ ἦν Ἀθήνησι καλὰ καιροῦ καθισα-
μένη, πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες τῇ πόλει, καὶ μὴ ἀποδεδωκότες. Ζητεῖν ἐπὶ τοῦ
βούλεσθαι λαβεῖν Ἀττικοί· μὴ δὴ σὺ ζήτει μ' ποτέ. Ζητήσεις, ἀντὶ τοῦ ζητήσεται. Ζήτιον, τὸ
ξύλων σύλλογος κολακτήριον. Εὔπολις. [Ζήλορων, ζηλητῶν] Ζιβύνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον. λογχη
σπάθη. [Ζιγγῆν, τὸ ὑποπίνειν· κίλικες· ὅθεν Νικόστρατος] Ζόφον, δύσιν. Ζυγάδην, συνεζευγμένως.
[Ζύγασσον, κιβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη θύρα· παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι· ὅθεν Εὐριπίδης. παρὰ Δελφοῖς δὲ
ζύγασσον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον. Ζύγιοι, ἑρέται τινὲς ὅθεν καλοῦνται. Ζυγὸν δὲ
τὸ ἐκ τῶν ὑποζυγίων. Ζυγὸν, ἐν μὲν τοῖς Τραγικοῖς Χοροῖς, τὸ ἐκ τῶν ζητῶν· ἐν δὲ τοῖς Κωμικοῖς
τὸ ἐκ τῶν πλαγίων. Ζυγὸν, τὸ σανδαλιόν τὸ συνέχον τὴν σκυτάλην] Ζυγολέσμος, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ.
Ζυγομαχεῖ, σαθιάζει· ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι. Μελήκλεια ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους
μάχης. Ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις οἷον ἀλκωοὶ κάμνοντες ἐπερείδουσι βάρος πρὸς ἀλλήλους. Κέχρηται
Ὑπερίδης. Ζυγὸς ἐν τοῖς ἁλικοῖς τὸ ἐκ παρεσκόλων ἀλλήλοις πλῆθος· ἑρετικὴ καθέδρα.
τὸ τοῖς ζωοῖς ἐπιτιθέμενα· καὶ τὸ ζυγοὶ ἐν θαλάμῳ. Ὧν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς, τὸ ἀπὸ
ἰσόηλος διακρίνον σκέλος. καὶ αἱ Χηλαὶ τοῦ ἐν ὄρνιθι σκορπίου. καὶ ἡ Ζυγοφυλάκη. Τροφὴ
δὲ τὸ σάθμον; καὶ ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς ἁλικοῖς τοξικοῖς ἐπὶ τῶν σανδαλίων. ἀπὸ κριθῆς ἥκ. πλαγίων. Ἡσύχ.
Ζυγοφορούμενα, ἐν ζυγῷ σαθμιζόμενα. [Ζυγῶσαι, καθέξω· ἁμάδω] Ζύθος, οἶνος ἀπὸ κριθῆς ἥκ.
Ζωαρκῆ, τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. Ζωάγρια, δι' ὧν λύτρων· τὸ ζῆν περιγίνεται. Ζωγρεῖ,
ζωὸν λαμβάνει. Ζωὴ, ἡ κτῆσιν, ἡ βοΐαν. [Ζῶμα, ὁ θώραξ, καὶ τὸ περίζωμα. Ζῶμα,
Χιλίωνα ἢ ζωστὸς γένος. ἕλως Μένανδρος] Ζωμεύματα, ὑποζώματα. [Ζωμίλη, ἄνηθον]
Ζωμὸς μέλας, ἡ λεγομένη αἱμαλία. [Ζῶμα φοινικοῦν, ἢ χιλίωνα ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι· ἄλλοι δ' ἢ
θώρακα· οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα] Ζώννυσθαι, καθοπλίζεσθαι. [Ζῶον, καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ γε-
γραμμένον λέγεται] Ζωοδόκεια, ζωὴν παρέχουσα. Ζώπυρα, τὰ ζῆν ποιητικά. Ζώπυρα ἡ
φυσητῆρες· ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι. Ζώπυρα, λεύφανα. Ζωπυρῶ, ἀναζῆν ποιῶ,
ἢ ἐγκαίω. Ζωπυρηθῆναι, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός· ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀῤῥωστίας ἀναῤῥωννυ-
μένου λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ζωπύρια, φυσητῆρια. Ζώπυρον, πεπυρακτωμένον. ἔντερον. ἧ
Ζωπύρου πάλαντα, Ζώπυρος ὁ πέρδιξ ἀκισθέντος ἑαυτὸν Δαρείῳ Βαβυλῶνα εἶλεν,
[ὡς Ἡρόδοτος ἐν γ' ἱστορεῖ ἀποσᾶσ εἶναι.] Ζωπύρου πάλαντα, Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ.
τοῦτο φησὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ὀγδόῃ λόγων περὶ Φίλιππον] Πέρδιξ ὕλα ὑπὸ φιλολοιμίας ἐπὶ τὸ.
χαριζόμενον βασιλεῖ μασιγώσας ἑαυτὸν καὶ τῆς ῥινὸς καὶ ὠτων ὠλων ἀποσεσηθασμένα, ἐπι-
πλεῖν εἰς Βαβυλῶνα καὶ πιστεύσαι διὰ ταύτην τὴν κακοτεχνίαν, καταβαλεῖν τὴν πόλιν. Ἐκ λαφῶν
μεταφορᾶς δ' εἶπε πάλαντα καὶ ζῶρα, οἱονεὶ ἔρρα καὶ πράξεις. Ζωροπόλαι, ἀκρατοπόλαι. ὦ
ὦ Ζωρότερον, ἀκρατέστερον. Ζωστὴρ ἢ ἑπτάστερος ἐξ Ὠρίωνος χρωνται. Ζῶστρα, σύνταγμά τινα ξ
ζωννυμένων· οἷον χιλίωνας καθεῖναι. Ζωοφυλεῖδαι, Ζωογονεῖδαι. Ζώννυται ἢ ζώννη.
ζώνη. s.

ΤΕΛΟΣ τοῦ Ζ.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/14